

צילום: דוד מיכאל כהן

שורפי האסמים

מתנגדי הרפורמה חוסמים את אילון צילום: תומר נויברג/מלאשפי

צריכה להיות אפס סובלנות לעבירה על החוק. יש להפעיל את כל ספר החוקים במערכת כדי לפעול נגד עברייני המחאה. בזמן ההתנתקות מגוש קטיף נכנסו לבתי סוהר רבים ממתנגדי ההתנתקות על עבירות קלות בהרבה

חשוב שהציבור בישראל יכיר את כללי אלינסקי שהופעלו נגדו תקופה ארוכה כדי להבין כיצד מנהיגי המחאה עושים עליהם מניפולציה

אילו היו אלף פניות טלפוניות ובכתב של אזרחים לערוצי הטלוויזיה והרדיו של אלינסקי שהופעלו נגדו תקופה ארוכה כדי להבין כיצד מנהיגי המחאה עושים עליהם מניפולציה. יש גם מקום לשקול אם וכיצד אפשר להנדס לאחור את כללי אלינסקי. האוהד והמוגום של המחאה.

מרכז דינר

דוד דינר הוא עיתונאי חוקר בעל תואר שני בעבודה סוציאלית קהילתית ועומד בראש מרכז נחום דינר לחקר מדיניות המזרח התיכון. המרכז זקוק לתרומות לצורך עריכת תחקירים לתקשורת, לכנסת ולפרלמנטים בחו"ל. בדגש על צילום ועל תיעוד בבתי ספר של אונ"א. תרומות יתקבלו בשמחה בבנק מזרחי, סניף 594, חשבון 305457

מטרה בדמות חברי כנסת וחברי ממשלה, ותקפו אותם במתקפה אישית אלימה, כולל חסימת הכניסה לבתים פרטיים של שרי ממשלה וגם לבתי כנסת ולמקומות ציבוריים שאליהם הם מגיעים. גם נשות השרים 'זוכות' למתקפות אישיות, כדוגמת המצור על שרה נתניהו במספרה והתקרית עם אשתו של ח"כ שמחה רוטמן בארצות הברית. זה רחוק מאוד מן החיזור של הפנתרים השחורים אחרי סווי אבן.

במקום להתמקד במחאה נגד משרד ספציפי בממשלה הם הופכים את כל הממשלה לאויב העם. נוסף על כך הם הופכים את משפט נתניהו למשפט של פשעי מלחמה. למרות הצלחתם לגייס את רוב התקשורת לטובתם, הם תוקפים אישית כותבים הנחשדים בחוסר נאמנות מלא למחאה. כדי לזכות באהדת התקשורת הם ממקדים את התקפותיהם נגד החרדים. כדי להציג את עצמם כקורבנות אלימות השוטרים, המארגנים יוזמים התכתשויות מכוונות עם השוטרים, וזה גורם לחיזוק המוחים. ועוד ועוד ועוד.

אפס סובלנות

כדי להתמודד עם הרדיקליזציה של כללי אלינסקי אנו זקוקים לאפס סובלנות לאלימות של המוחים בשם הדמוקרטיה. היות שגופי יש להקים מעקב אפקטיבי ולבדוק מתי הם מיישמים קו ומדווחים בנימה המזדהה עם המחאה אף שהיא מבוססת על אלימות ועל רמיסת חוקי המדינה.

צריכה להיות אפס סובלנות לעבירה על החוק. יש להפעיל את כל ספר החוקים במערכת כדי לפעול נגד עברייני המחאה. בזמן ההתנתקות מגוש קטיף נכנסו לבתי סוהר רבים ממתנגדי ההתנתקות על עבירות קלות בהרבה.

מחאה כתובה מראש

הכללים ליצירת מחאה ציבורית שניסח סול אלינסקי לפני יובל היו לאורים ותומים של מחאת קפלן, אך היא יישמה אותם צעד אחד רדיקלי מדי • התשובה חייבת להיות אפס סובלנות

ול אלינסקי היה פעיל חברתי שגרם להמפכה במחאה הציבורית בארצות הברית בשנים 1945-1970. רב המכר שלו, Rules for Radicals, נעשה ספר חובה של כל פעיל מחאה פוליטי בכל השנים שאחרי פרסומו. למרות ההאשמות שהושמעו נגדו, אלינסקי לא קידם קומוניסטים ואפילו לא את השמאל. הספר יועד לכל מי שהרגיש שאין לו קול בממסד ורצה לארגן מחאה ציבורית נגד הממשל. בשנת 1983, לקראת הכנס השנתי של איגוד העובדים הסוציאליים, תרגמתי לעברית את עיקרי הכללים לרדיקליים של אלינסקי, והרי הם לפניכם:

כללים לרדיקליים:

- כוח הוא לא רק מה שיש לך אלא מה שהאויב חושב שיש לך.
- השתמש בטקטיקה שתהיה מובנת לאנשים שאתה מוביל.
- במידת האפשר חרוג מגבולות המונחיות של היריב: אלץ את היריב ליציאת למצפוננו המוסרי.
- הלהג הוא הנשק האימתני ביותר של האדם.
- טקטיקה טובה היא כזו שאנשיך נהנים ממנה.
- טקטיקה שנמשכת זמן רב מדי הופכת לנטל.
- המשך להפעיל לחץ, אל תרפה.
- האיום בדרך כלל מבעית יותר מהדבר עצמו.
- אם תדרוץ סיסמה שלילית חזק מספיק, היא תהפוך לסיסמה חיובית.
- בחר את המטרה למתקפה, היצמד אליה, הפוך אותה לעניין אישי והקצן אותה.

את הטכניקות הללו יישמו לראשונה בישראל הפנתרים השחורים בשנת 1971. המחאות לא היו אלימות, אך בהחלט היו תקיפות. הפנתרים רצו להביא להכרת הציבור את אפליית המזרחים, לקדם את עדות המזרח לעמדם מכובד בציבור הישראלי וליצור שקיפות במתן שירותים לציבור. הטקטיקות שהשתמשו בהן הפנתרים לא היו מוכרות כאן עד אז. הם התמקדו באישי ציבור שהיו אחראים למערכת הרווחה, למערכת החינוך ואף למערכת הביטחון. הפנתרים הרחיקו לכת והתמקדו גם בנושאים שרי הממשלה. אחת הסיסמאות שלהם בזמנו הייתה "סווי אבן, תשפיעי על אבא אבן". פרופ' אליעזר יפה ז"ל, שהיה הממונה על שירותי הרווחה של עיריית ירושלים, הסביר את המניע למחאת הפנתרים השחורים כעיקרון של עבודה סוציאלית המבוססת על שקיפות מלאה: לאן הולכים הכספים הבאים מקופת הציבור. זו הייתה הפעם הראשונה שעניין השקיפות הובא לתודעת הציבור בישראל.

ראש עיריית ירושלים טדי קולק פיטר את יפה מתפקידו והאשים אותו שהוא סוכן של אלינסקי. קולק טען שיפה מתכנן להביא את אלינסקי לישראל, אלא שאלינסקי נפטר חצי שנה לפני כן.

אלינסקי בלי פרופורציה

מדינת ישראל מתמודדת עם מחאה חסרת תקדים בתולדותיה המבוססת על גרסה רדיקלית של הטקטיקות של אלינסקי. בניגוד אליו ולתורתו, המחאות הללו יצאו מכל פרופורציה ונעשו אלימות בלי כל קשר לבסיס המוסרי שקבע אלינסקי.

מארגני המחאה הקצינו את רעיון האחריות האישית של אישיות ציבוריות ועיוותו אותו למתקפה אישית, ודונית ומרושעת. הם הציבו

גם נשות השרים 'זוכות' למתקפות אישיות, כדוגמת המצור על שרה נתניהו במספרה והתקרית עם אשתו של ח"כ שמחה רוטמן בארצות הברית. זה רחוק מאוד מן החיזור של הפנתרים השחורים אחרי סווי אבן

למרות הצלחתם לגייס את רוב התקשורת לטובתם, הם תוקפים אישית כותבים הנחשדים בחוסר נאמנות מלא למחאה. כדי לזכות באהדת התקשורת הם ממקדים את התקפותיהם נגד החרדים